

רשומות

הצעות חוק

9 בפברואר 1972

986

כ"ד בשבט תשל"ב

עמוד

186

חוק-לימוד חובה (תיקון מס' 8) תשל"ב-1972

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 8), תשל"ב-1972

תיקון סעיף 4 1. בסעיף 4(ב) לחוק לימוד חובה, תשי"ט-1949 -

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) לא למד הילד או הנער באופן סדיר במוסד חינוך מוכר, דינו של כל אחד מהוריו מאסר שני חדשים או קנס אלף לירות, וזולת אם הוכיח מעל לכל ספק סביר שעשה כמיטב יכולתו כדי שהילד או הנער ילמד כאמור;

(2) לאחר פסקה (2) יבוא:

"(3) בית משפט הדן בעבירה לפי סעיף קטן זה, ישמע בכל מקרה את חוות דעתו של אדם הכשיר לעבודה סוציאלית, כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958."

דברי הסבר

חד לאחר שמנצלים את הילד שאינו מבקר בבית הספר למטרה השווה יותר כסף. לפיכך מוצע להגדיל את העונש עד אלף לירות.

החוק העיקרי מבדיל בין עבירה ראשונה לעבירה נוספת ומכפיל את העונש על העבירה הנוספת. אבחנה זו אינה מוצדקת, ומה גם שהיא נוגדת את מנמות התחיקה שלנו אשר בדרך כלל אינה מבדילה בין עבירה ראשונה ועבירה נוספת לענין העונשין. מוצע איפוא לקבוע עונש מקסימלי, ובית המשפט יקבע את העונש המתאים לפי שיקול דעתו. לעומת זאת משאירה הפיסקה המוצעת את שאר הוראות החוק העיקרי, כגון שאין מטילים קנס אם ההורה יוכיח מעל לכל ספק שעשה כמיטב יכולתו שהילד או הנער ילמד כאמור.

וזה לשונו של סעיף 4(ב)(1) לחוק העיקרי:

"(1) לא למד הילד או הנער באופן סדיר במוסד חינוך מוכר, דינו של כל אחד מהוריו -

(I) על עבירה ראשונה - מאסר עד ארבעה עשר יום או קנס עד עשר לירות או שני העונשים כאחד;

(II) על עבירה נוספת - מאסר עד עשרים ושמונה ימים או קנס עד עשרים לירות או שני העונשים כאחד אלא אם הוכיח מעל לכל ספק שעשה כמיטב יכולתו כדי שהילד או הנער ילמד כאמור."

הקנס של עשר לירות אמנם הוגדל פי חמישה בתשי"ד-1954 לפי חוק דיני עונשין (דרכי ענישה); אולם גם הקנס של חמישים לירות כבר חדל להיות עונש מרתיע, ובמיוחד

1. ס"ח תשי"ט, עמ' 287; תשי"י, עמ' 126; עמ' 314; תשי"ג, עמ' 140; תשכ"ט, עמ' 33; עמ' 176, עמ' 178; תשל"א, עמ' 146.
2. ס"ח תשי"ח, עמ' 103.